

Čís. 1757.

Odklad exekuce vyklizením.

Pro řízení podle nařízení ze dne 25. června 1920, čís. 409 sb. z. a n. platí předpisy exekučního řádu. Novoty v rekursu jsou nepřipustny.

(Rozh. ze dne 4. července 1922, R I 782 22.)

Soud první stolice povolil odklad exekuce vyklizením, rekursní soud návrh zamítl.

Nejvyšší soud zrušil usnesení obou nižších soudu a uložil prvému soudu, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Důvody:

Pro řízení podle nařízení vlády ze dne 25. července 1920, čís. 409 sb. z. a n., platí zásady řízení exekučního (sporného) a nikoli zásady řízení nesporného. To vyplývá z ustanovení § 1 nařízení, dle něhož řízení vede soud exekuční a mluví se o odložení exekuce, tedy o instituci, která je jinak upravena v §§ 42 a násl. ex. ř. V řízení exekučním platí při rekursech záповěď novot a proto neměl rekursní soud přihlížeti k okolnostem a důkazům teprve v rekursu předneseným a měl, zdálo-li se mu řízení před prvním soudem býti neúplným, je zrušiti a doplnění řízení v tom směru naříditi, aby první soud potřebná zjištění předsevzal a věc znovu rozhodnul. Rekursní soud však vzal zřetel k nově v rekursu tvrzené okolnosti, že během $\frac{3}{4}$ roku 17 bytů bylo vyměněno a že strana povinná při dobré vůli měla možnost náhradní byt najíti, a vzal ohled i na obsah potvrzení obecního úřadu ze dne 21. dubna 1922, teprve k rekursu přiložené. Následkem toho rozhodl rekursní soud věc na jiném základě, než byl zjištěn soudem prvním, což je v řízení exekučním i sporném nepřipustno.

Čís. 1758.

W — konto.

Vyžaduje se, by komitent způsobem, vylučujícím jakoukoliv pochybnost, použil vůči komisionáři práva, jež mu propůjčuje čl. 376, odstavec třetí, obch. zák. V tom, že právo to uplatňováno opožděně, lze po případě spatřovati vzdání se jeho.

(Rozh. ze dne 4. července 1922, Rv I 315/22.)

Žalobce dal 31. ledna a 6. února 1919 příkaz žalované tuzemské (Teplické) filiálce banky, by prodala na vídeňské burse cenné papíry a sčítovala kupní cenu ku dni 14. února 1919 a 22. února 1919. Žalovaná příkaz svou vídeňskou filiálkou provedla a připsala žalobci výtěžek na t. zv. kontě W., což žalobci ihned oznámila. Žalobu o zaplacení výtěžku v Kč oba nižší soudy zamítly, odvolací soud z těchto důvodů: Není sporno, že dal žalobce žalované příkaz, by prodala papíry na Vídeňské burse a že byly 14. února 1919 a 22. února 1922 dny, kdy